

Ay Ölecek

— hayat-b.b.y · 30 Aralık 2011

bir soluksuz yaşampencerinin kıyısında
rüzgarlara meydan okuyan
cür'etkârca
yenilgiler kazıyan.

daha başlangıç noktasında
ellerime sarılan
en kalabalık
en tek başına yolculuk
her, dünle bitip
bugünle, yeniden başlayan pazarlık.

kentin çirkin yüzüne gömülü
soğuk duvarlı evlerin
sönmeye yüz tutmuş sobalarının tütsüsü vuracak
yetişmeyecek
yetmeyecek adımlarım ısıtmaya geceyi
zaten, ya erken giderim ben
yada hep geç kalırım zamana.

'ay ölecek bu gece'
diyor esmer adam.
dur!
yaklaşma daha fazla..

aralanan kapı, gökyüzü
güneş, bataklık
içine çekiyor göğsümü
sokaklara dökülüyor serkeş ayak izlerim
şu, boş vagonlarda dolanıp duran
saklanma!
yargılanmadan asılacak zaten ömrün
bir vakit gelecek
ısıracak seni ölüm.

şşş... sana diyorum!
ay ölecek
sakla cebine
dokunmasın tenin(m)e..

uğradığın bir yerde bırak
uzak bir yerde
kentine sızı saplamış
harami kılıklı insanlar
mevsimlerin kürsüsünde haykıracak
ay ölecek!

titreyen ellerimden tut
yitirmeden sözlüğümde ki heceleri
as omuzlarıma vebalini
yaklaştırma yanına
bulaşmasın hüznünün kanına
gözlerim yumuk
kar yağıyor sokaklarıma
kırgınlığımı boya
ister sarı
ister mavi
yada kırmızı
ne fark eder
ama acele et
ay ölecek!
ay ölecek yokluğunda..

hayat-b.b.y